

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	7	0701	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Min verste og beste tur.

Jeg har aldri vært så våt før. Jeg har mange skrubbsår av alle greinene og bladene som henger utover bakken.

-Hvor er pappa? spurte jeg meg selv.

-Hvor er Tarzan, han som skulle vise vei ut herfra? Sa jeg litt høyere.

Jeg roper så høyt som jeg aldri har ropt før, men de hører meg nok ikke på grunn av alle de høye og skjærende dyreskrikene rundt meg.

Den hvite blusen min er bløt og hullete. Den svarte shortsene er gjørmete. Con-versene mine er helt

ødelagt, de er våte, skitne og et hull i tåa på høyrefoten min. Jeg er alene og redd.

Det hele startet med at pappa hadde meldt hele familien inn i en konkurranse hvor vi kan vinne en gratis tur til et sted i verden.

Og forresten er jeg Sara, Sara Venås for å være helt presis.

Jeg er egentlig ingen guttejente, men bryr meg ikke så mye om sminke... og jo, så er jeg ikke redd for å bli møkkete eller slanger og sånt.

Jeg har mørkebrunt hår som henger ned til cirka midja.

Jeg har brune øyne, er 16 år og har ofte en flette ned på ene siden.

Men uansett, pappa kom hjem med et stort glis rundt munnen på størrelse som en banan og sa at jeg og han hadde vunnet en tur til Amazonas i 3 dager!

Jeg visste ikke hva jeg skulle si eller tenke. Jeg er spent og kanskje litt nervøs. Det er om bare en uke!

Nå er reisedagen kommet og vi drar til flyplassen. Jeg spør pappa om hvordan vi skal klare oss i regnskogen helt alene.

Han sa at vi skal få følge av en eller annen fyr ved navn Tarzan fra Yanomami-folket. Jeg skjønte ingenting av Yanomami, men jeg skjønte at det var noen som bodde der og det gjorde at jeg straks begynte

å føle meg mye tryggere.

Når vi kom fram begynte jeg kanskje å tro at jeg ikke har pakket så fornuftige klær. Hele baggen min var pakket med fine/kule sko, bluser og fine singletter.

Men uansett så var jo stedet utrolig fint! Det var knall grønt overalt.

Jeg hørte dyreskrik fra alle kanter. Det luktet friskt og godt som det lukter inni et apotek eller en blomsterbutikk.

Jeg og pappa begynte med å gå til leieren hvor Tarzan bodde. Han var stor og sterk, han var mørk i huden og hadde

massevis av maling over hele seg. Han var nesten skallet, men det var en liten antydning til svart hår.

Vi begynte å gå ute i den store regnskogen, jeg hørte så mange spennende lyder overalt. Jeg tok en haug av bilder for å sikre meg at jeg fikk ihvertfall et bra bilde.

Men nå begynte det å bli veldig tåkete, det ble bare tettere og tettere, tåken ble så tett at jeg så meg ikke for. Uten at jeg la merke til de selv kom det en bakke så bratt som et fossefall og jeg datt rett ned.

Det hadde nettopp vært et stort

regnskyll så alt var bløtt og gjørmete.

Plutselig kjente jeg at det var over. Jeg lå helt stille. synet mitt var uklart, de datt bakete, men motvillig igjenn.

Jeg våknet brått til og hadde ingen anelse om hva som skjedde eller hvor lang tid jeg var borte.

Jeg har aldri vært så våt før. Jeg har mange skrubbsår av alle de greinene og bladene som hang utover bakken.

-Hvor er pappa? spurte jeg meg selv.

-Hvor er Tarzan, han som skulle vise vei ut herfra sa jeg litt

høyere.

Jeg roper så høyt som jeg aldri har ropt før, men de hører meg nok like på grunn av alle de høye og skjærende dyreskrikene rundt meg.

Den hvite blusen min er bløt og hullete. den svarte shortsene er gjørmete. Con-versene mine er helt ødelagt, de er våte, skitne og et hull i tåa på høyrefoten min.

Jeg er alene og redd.

Etter det har gått en liten stund tenkte jeg at jeg måtte begynne å gå for å finne pappa eller noen andre.

Jeg gikk og gikk, jeg begynte å

bi sulten og tørst.

Jeg fant ingen mat, jeg turte ikke å spise eller drikke noe jeg aldri har sett før.

Jeg fortsatte å gå, beina mine skjentes ut som gele.

Plutselig hørte jeg barn som lo, så jeg begynte å løpe mot lydene. Endelig så jeg det jeg drømte om, en landsby!

Jeg løp og jeg løp. Når jeg kom fram tok de imot meg godt og ga meg mat, det var ikke så godt, men da var jeg så sulten at jeg kunne ha spist en elefant!

Jeg begynte å tenke på pappa.

Etter ti minutter cirka kom pappa og

Tarzan. Jeg blev utrolig glad.

De var også veldig sultne, men jeg begynte å bli mett.

Når alle var mette var det noen som kom og hentet oss med en stor jeep. Den var grønn og uten tak med fire seter.

Vi kjørte rett til flyplassen og tok et tidligere fly hjem.